

Rejsedagbog Istanbul juli 2010

Tirsdag d. 13-7-2010:

Afgang København kl. 18:10 (afgang skulle have været 17:25 men der var kø). Ankomst Istanbul kl. 22:25 og kørte derefter med Shuttlebus til Hotel Ilkay, hvor vi ankom ved 23:30 tiden. Vi fik hurtigt checket in og gik derefter i baren (udendørs, temperaturen var ikke under 23°C om natten) og fik en gang og drikke inden vi gik i seng.

Onsdag d. 14-7-2010:

Efter morgenmaden gik vi til Topkapi Paladset for at se dette enorme område. Topkapi Paladset, som var de ottomanske sultaners palads gennem 400 år, fra 1465 til 1853. Det store paladskompleks har hundredvis af rum og værelser, hvoraf de vigtigste er åbne for offentligheden. Vi var i alle 4 gårde, Haremmet, Audienssalen, Relikviesamlingen og Klædesamlingen. Inden vi så de sidste ting spiste vi frokost på restaurant Konyali inde i Topkapi paladset og der var en fantastisk udsigt over Bosphorus Strædet og Marmare Havet. Efter frokosten så vi Skatkammeret og Rådskammeret. Efter besøget på Topkapi gik vi tilbage til Hotellet og gik ind i baren (udendørs) for at få lidt at drikke inden vi tog en middagslur. Om aftenen fik vi besøgt den første restaurant i "Minefeltet" tæt på Hotel Ilkay.

Torsdag d. 15-7-2010:

Efter et godt morgenmåltid gik vi ad de stejle gader op mod Hagia Sophia og Den Blå Moské. Det var hårdt for Fru. Kruse, men hun klarede det meget fint. Vi passerede Hagia Sophia og gik videre gennem en flot park med springvand (Sultan Ahmet Parken) mod Den Blå Moské. Den Blå Moské er mest kendt for sine 6 minareter og de mange blå keramikfliser (omkring 20.000 fliser er der brugt), der pryder dens indre. Det var en stor oplevelse at se det store bederum (51 x 53 m) med kuplen på 43 m i højden og en diameter på 22 m samt de 260 flotte vinduer. Vi gik efter en lille pause i en park videre til Hagia Sophia. Hagia Sophia har i 916 år fungeret som kirke, 481 år som moské og siden 1934 som museum, efter ordre fra Mustafa Kemal Atatürk, Tyrkiets grundlægger. Hagia Sophia var sandsynligvis verdens største bygning (bortset fra pyramiderne og Den Kinesiske Mur). I mange århundreder var det den største kirke og selv i dag er det den 4. største kirke målt på kuplen. Efter vi havde besøgt dette fantastiske bygningsværk, gik vi videre til en lille park, hvor Birgit og Lisbeth hvilede sig lidt, mens Lena og jeg gik videre, for at se resterne af den store Hippodrom. En hippodrom er en bane til hestevæddeløb (af græsk hippos, hest og dromos, bane), citat fra Wikipedia. Hippodromen var det store sports- og sociale centrum i Istanbul (Konstantinopel) i det Byzantinske rige. Her foregik kampe i stridsvogne og hestevæddeløb. Hippodrom var omkring 450 m lang og 130 m bred. Der skulle kunne være omkring 100.000 tilskuere og det var omkring ¼ af den samlede befolkning i Konstantinopel. Det eneste der er tilbage i dag er Obelisk, Stensøjlen og Slangesøjlen. Da Lena og jeg var færdige med at fotografere ved Hippodromen, gik vi tilbage til Lisbeth og Birgit. De havde rigtig siddet og nydt det i parken, men nu var det om at finde et sted og spise frokost. Vi fandt et godt sted tæt på parken på vejen Divan Yolu Cd. Efter frokosten gik vi hjem til Hotellet og fik den obligatoriske eftermiddagsdrink, inden vi skulle sove til middag. Om aftenen fandt vi efter lidt søgning en god restaurant og for anden gang opdagede vi at den igen lå i "Minefeltet" tæt på Hotel Ilkay.

Fredag d. 16-7-2010:

Efter morgenmaden gik vi ned til havnen ad nogle små gader. Inden vi tog sporvognen var vi nede ved havnen og købte billet til en 2 times sejltur på Bosphorus Strædet med start kl. 14:30. Vi tog derefter sporvognen fra stationen Eminönü, lige ved Galata broen. Vi kørte til endestationen som hedder Kabatas. Herfra var det meningen at vi ville gå op til gågaden İstiklâl Caddesi (İstiklal Avenue), men det viste sig at være umuligt, fordi gaderne var så stejle. I stedet for tog vi en taxa. Vi gik ned af den berømte gågade, men vi var ikke imponeret over den. Mange af butikkerne var ikke åbne og der var ikke ret mange mennesker på gaden. For enden af İstiklâl Caddesi tog vi Tünel (fra 1875), en af verdens ældste tunnelbaner tilbage til Galata broen. Da vi gik over broen fik vi rigtig set alle dem der stod og fiskede, men samtidig lod vi mærke til at der var stopfyldt med mennesker i Yeni Moskeen fordi det var fredag. Da vi kom hen til det sted på

Rejsedagbog Istanbul juli 2010

havnen hvor vi skulle sejle fra, opdagede vi at der under Galata broen var indrettet forskellige restauranter fortrinsvis fiskerestauranter. Vi sejlede som planlagt ved 14:30-tiden på vores Bosphorus Cruice og lagde som kort tid efter til ved Üsküdar på den asiatiske side af Bosphorus Strædet. Derefter sejlede vi i retningen mod Sortehavet, under Bosphorus broen og videre mod Fatih Sultan Mehmet broen indtil omkring byen Kanlica hvor båden vendte. Det var en meget spændende og flot tur, hvor vi fik set den store forskel på Europa og Asien siden af Bosphorus Strædet. Undervejs passerede vi de gamle træhuse, som osmanniske købmænd i sin tid lod opføre helt ud til bredden. Nogle af disse huse – kaldet yali'er - er i dag blandt de dyreste at erhverve sig i hele verden. Prisen kan ligge på 20 – 60 mill. US \$.

Kai var meget spændt på hvordan det så ud med strømforhold og hvordan man kunne navigere på dette brede stræde. Han blev lidt chokeret da han så hvor meget strøm der var visse steder, så nu var han advaret inden svømmeturen søndag. Vi sejlede faktisk hele den vej som Kai søndag skulle tilbagelægge uden hjælpemidler. Efter sejlturen gik Lena og Kai tilbage over gangbroen ved havnen, mens Lisbeth og Birgit gik over krydset. Lena og Kai stod lidt og iagttog den tætte trafik. Da vi kom til hotellet var det tid for en lille drink inden vi fik et lille hvil inden aftenmaden.

Lidt info om Bosphorus:

31 km lang, 0,7 – 2,5 km bred, gennemsnitsdybde 50 m, overfladestrøm på grund af at Sortehavet ligger 24 cm højere end Marmara havet, der er en modsat strøm ved bunden som løber ud i Sortehavet med samme enorme kraft, der sejler omkring 55.000 skibe gennem Bosphorus Strædet pr. år.

Yali huse ved Bosphorus Strædet: (nogle af verden dyreste, pris: 20-60 mill. Dollars)

THE AFIF AHMET PASA YALI

This mansion, built in the Neo Baroque style by Alexandre Vallaury, architect of the famous buildings of Osmanli Bankasi and Pera Palas Hotel, was later bought by Misbah Muhayyes, the previous owner of Pera Palas. When Agatha Christie visited Istanbul to write her novel "Murder on the Orient Express", she was a guest in this mansion. The current owners are the Uzan family.

THE SEHZADE BURHANETTIN EFENDI YALI

This mansion was bought by the son of Sultan Abdulhamit II in 1911, therefore, carries his name. It has 64 rooms and it is one of the biggest yalis on the Bosphorus. It includes a large wooden house in the back garden. The present owners are the Erbilgin family, and its estimated value is 60 million US dollars. After the Kibrisli mansion, it has the longest pier on the Bosphorus. When Misirli Ahmet Ihsan Bey, bought the mansion, it was known as the Misirlilar Yalisi.

Rejsedagbog Istanbul juli 2010

THE ZARIF MUSTAFA PASA YALI

Zarif Mustafa Pasa Yali is one of the most beautiful and valuable mansions on the Bosphorus. It was purchased by Kani Bey, the coffee magnate of Sultan Mahmut II. in 1800's. When the yali was originally built, it was composed of three sections: the Harem, the Selamlik and the Boat-house. It was originally three times bigger than its present size. In 1848, it became the property of Zarif Mustafa Pasa. The mansion was built on the ruins of a Byzantine monastery. The Ayazma (sacred water source) of the monastery is still in its garden.

Historien om Hezarfen Ahmet Celebi, som I året 1638 fløj over Bosphorus Strædet fra Europa til Asien en strækning på 3,5 km:

Hezarfen Ahmet Celebi (1609-1640), som var indbygger i Istanbul i det 17. århundredes osmanniske Rige er krediteret med den første flyvning med kunstige vinger i historien. Hans bedrift fandt sted i år 1638 under Sultan Murad IV. Hezarfen lettede fra det 183-meter høje Galata Tower i nærheden Bosphorus Strædet og landede med held i byen Uskudar, på den anden side af Bosphorus Strædet. En flyvetur på ialt 3558 m.

Da Hezarfen med denne bedrift pludselig blev en helteskikkelse, som så ud til at kunne klare alle ting, var han blevet en trussel for Sultan Murad IV, som derfor gav ham masser af guld med den betingelse, at han skulle bosætte sig i Algeriet. Det gjorde han så, men han levede kun 2 år i landflygtighed og døde kun 31 år gammel.

Her på kortet er Hezarfen's flyvetur vist.

Rejsedagbog Istanbul juli 2010

Og her et par illustrationer for dem der ikke lige kan forestille sig hvordan det har set ud:

Og sådan skulle han have set ud:

Lørdag d. 17-7-2010:

I dag havde vi besluttet at vi ville gå under jorden, med andre ord var det tid til at se nærmere på Basilika-Cisternen (Yerebatan Sarnici). Det var en stor oplevelse at opleve den mystiske stemning i de enorme underjordiske cisterner, der med sine 65 meter i bredden og 140 meter i længden er Istanbuls største. Da den blev bygget i 542, kunne den rumme 80.000 m³ vand, som blev transporteret dertil via en næsten 20 km lang akvædukt. I dag er vandstanden så lav at man kan bevæge sig rundt på gangbroer tæt over bunden og nyde synet af de 336 søjler. Det var en meget smuk oplevelse!

Da vi havde hvilet os lidt i en park tæt på Basilika-Cisternen, gik vi videre til Den Store Basar (Kapali Carsi), som er et af de største overdækkede markeder i verden med mere end 58 gader og over 1200 forretninger. Ved indgangen af Basar'en står der at den er opført år 1461, så det er en ældre sag. Her kan man købe alt og alle de handlende er meget påtrængende med at ville sælge deres varer. Det bærer tydelig præg af at det mest er salg til turister der foregår her og ikke så meget til de lokale. Vi fik lidt frokost inde midt i Basaren, hvor der var meget varmt. Derefter gik vi tilbage til hotellet og fik os en "hviler". Lisbeth, Lena & Kai så lidt Tour De France mens de slappede af. Om aftenen var vi igen i "Minefeltet" og spise.

Rejsedagbog Istanbul juli 2010

Søndag d. 18-7-2010: Bosphorus Swim Competition-day.

Jeg havde fået arrangeret morgenmad allerede fra kl. 6.30, således at vi (Lisbeth & jeg) kunne nå at få morgenmad inden vi skulle med en Taxa til mål området, hvor jeg skulle checke in kl. 8.00. Det gik hurtigt med at få adgangskort og derefter skulle jeg over i den lukkede del af området, hvor kun athleterne måtte komme ind. Her fik hver deltager en taske som indeholdt et stort flot håndklæde, en T-shirt og en badehætte med deltagernummeret. Ifølge stævnets hjemmeside skulle vi sejle ud til startstedet kl. 9.30, men først ved 10.30 tiden sejlede vi. Inden vi sejlede sad Lisbeth og jeg i skyggen under nogle træer. Jeg fik også fyldt masser af energidrik og vand på, inden vi sejlede. Det var delt op således at de 817 deltagere blev fordelt på 2 både og sejlet ud til startstedet på den asiatiske side af Bosphorus Strædet. Vi blev derefter startet i 2 heat med de unge (under 40 år) i første heat og vi gamle i 2. heat. Jeg havde været meget spændt på starten, da vi skulle starte ca. 1 m oppe på en ponton og 400 deltagere som starter samtidig giver lidt panik i starten. Men det vigtigste var at komme af sted inden der var en eller anden der hoppede ned i mig. Starten gik heldigvis fint for mig, det eneste jeg glemte var at starte uret, men det gjorde jeg efter ca. 2 minutters svømning. Jeg havde mens vi stod og ventede ved båden snakket med forskellige mennesker. Den ene jeg snakkede med var fra Moldova, men da han kun kunne russisk og tyrkisk, var der en tyrkisk dame som oversatte for os. Hun fortalte mig også at hvis jeg under svømmeturen mærkede at vandet pludselig blev koldt, skulle jeg straks ændre retning fordi det kolde vand indikerede at der var modstrøm. En andet tips hun kom med var at jeg under ingen omstændigheder måtte komme for tæt på den lille ø der var kort før mål, hvis jeg kom indenfor 100 meters afstand fra øen, ville jeg ikke have nogen chance for at komme i mål p.g.a. den stærke modstrøm. Jeg havde på forhånd lavet mig et tidsskema, så jeg havde en chance for undervejs at se om jeg lå inden for de 2 timers svømning, som var den maximale tid man måtte bruge. Mine målepunkter var nogle både, som efter sigende skulle ligge fast og så passage af Fatih Sultan Mehmet broen, men jeg så ikke nogen både som jeg kunne bruge som målepunkt, så det eneste punkt var broen, som jeg havde forventet at være ved efter 25 minutter, men jeg var der allerede efter 15 minutter, så det gik vist stærkt. 2 dage før svømmestævnet havde vi været på Bosphorus cruise og der havde jeg, med lidt skræk i livet, set at strømmen flere steder var meget kraftig, så det var bare om at fornemme hvor der var med og hvor der var modstrøm. Svømmeturen gik meget fint bortset fra lidt krampe i begge ben omkring midt på distancen, men til min glæde var jeg ikke den eneste. En del andre lå stille i vandet eller svømmede rygsvømning for at mindske kramperne, jeg bed smerten i mig og klarede det uden at stoppe. Jeg var også fyldt godt op med magnesium og aftenen før svømningen, var vi på en restaurant, som ikke serverede rødvin, så det var måske derfor at kramperne ikke blev så voldsomme. Som sagt gik svømmeturen godt, men pludselig ser jeg ud af øjenkrogen at dem jeg har ligget og svømmet sammen med, svømmer tilbage, næsten samme vej som vi er kommet! Jeg svømmer lidt bryst for bedre at kunne orientere mig og til min skræk opdager jeg at vi er svømmet for langt. Det er utroligt vanskeligt at orientere sig i Bosphorus Strædet, som er mellem 700 m og 2,5 km bred. Vi er næsten henne ved den anden bro der går fra Asien til Europa (Bosphorus broen) og jeg driver nu på trods af brystsvømningen baglæns (p.g.a. den stærke strøm). Nu er der kun et at gøre og det er fuld damp på crawl'en også med benene, som nu heldigvis ikke kramper. Både strømmen og nu også lidt bølger er imod, men det lykkedes at komme tæt på kysten, men da opdager jeg at det er det forkerte punkt jeg har svømmet imod, det er VIP området som ligger tættest på broen, så jeg skal desværre kæmpe lidt endnu, inden der står en dame og vinker at jeg skal rundt om en bøje inden jeg kan komme ind til mål. Jeg kommer vinkelret ind til mål og mangler blot omkring 10 meter før jeg er i mål. Men det tager over 1 minut! Modstrømmen er her meget kraftig. En del af deltagerne ligger 50-100 meter fra mål og kommer aldrig i mål p.g.a. den stærke strøm. Men endelig i mål

Rejsedagbog Istanbul juli 2010

og jeg ser på uret 1:06, det kan da ikke være rigtig. Kort efter får jeg min officielle tid 1:08:07 og jeg havde forventet at være omkring 2 timer om det – wow! Omkring 7 km på 1:08:07 det er bare for vildt! Det tror jeg ikke jeg vil opleve igen.

Facts om svømningen:

Status på svømmere der gennemførte:

Yngste deltager = 15 år ROBBEY ORTH fra USA i tiden 0:53:03

Ældste deltager = 80 år LEVENT AKSUT fra Tyrkiet i tiden 1:50:23

Hurtigste mand = 17 år HASAN EMRE MUSLUOGLU fra Tyrkiet i tiden 0:41:20

Hurtigste dame = 19 år MARIYA ZLATKOVA fra Bulgarien i tiden 0:44:52

817 deltagere var på startlisten, 561 fuldførte, 256 deltagere udgik (31%).

Der var deltagere fra i alt 27 forskellige lande. Her er en oversigt over hvor mange der deltog pr. land:

Tyrkiet	451	Grækenland	6	Australien	3	Rusland	2	Slovakiet	1
Storbritanien	22	Rumænien	5	Belgien	2	Singapore	1	Moldova	1
USA	17	Italien	4	Ireland	2	Østrig	1	Polen	1
Holland	10	Spanien	3	Jordan	2	Sveits	1		
Bulgarien	8	Syd Afrika	3	Tyskland	2	Malta	1		
Frankrig	6	Tjekkiet	3	Danmark	2	Abu Dhabi	1		

Jeg svømme de 6,5 km (måske nærmere 7) på 1:08:07 og blev overall nr. 286. I aldersgruppe 51-60 år blev jeg nr. 21 ud af 49 deltagere.

Ideen til Bosphorus swim:

I 2009 var min kone og jeg på Sommerferie i bl.a. Bulgarien. Vi boede på en campingplads ved Sortehavet i byen Sozopol tæt på Burgas. Da min kone ikke ville køre i bil til Istanbul, undersøgte jeg muligheden for at sejle dertil og i den anledning undersøgte hvad der foregik af spændende ting i Istanbul. På grund af dette fandt jeg en beskrivelse af svømmeturen over Bosphorus Strædet fra Asien til Europa.

Hvordan kvalificerede man sig som udlænding:

- En gyldig svømmelicens eller et svømmefærdigheds-certifikat udstedt af en svømmeinstruktør med licens.
- En lægeerklæring på at der ikke er helbreds-mæssige problemer ved at deltage i et langdistance åbenvandssvømmestævne.
- Et godkendelsesbrev fra landets Olympiske Komite eller Svømmeforbund, hvori ansøgeren findes egnet til deltagelse.

Rejsedagbog Istanbul juli 2010

Mandag d. 19-7-2010:

Vi ville i dag besøge den ægyptiske basar, men på vejen dertil kom vi forbi den banegård hvor Orientekspresen havde endestation på den europæiske side af Bosphorus. Ikke langt derfra ligger Den ægyptiske Basar, Mirsir Çarsisi, der især er berømt for sine krydderier. Men inden vi nåede basaren var vi lige inde og se den flotte Yeni Moskeen (Den nye Moskee), som blev færdigbygget i 1642-93. Udvendig er Moskeen karakteristisk ved den store sorte kuppel og de to slanke minareter (tårne). Den ægyptiske Basar ligger i umiddelbar nærhed af Galata-broen, der krydser Det gyldne Horn, og hvorfra vi sejlede på vores Bosphorus Cruise. Den ægyptiske Basar er et mere behageligt sted at shoppe end Den Store Basar, her er sælgerne ikke nær så påtrængende, men derimod ligefrem venlige. Både Lisbeth, Lena & Birgit fik købt lidt souvenirs. Fra Basaren gik vi videre af nogle små meget spændende handeleggader på vej mod Süleymaniye-Komplekset. Desværre viste det sig at Süleymaniye-Komplekset var ved at blive restaureret, så det var kun Kirkegården vi kunne komme til at se. Vi gik derfor videre i varmen gennem nogle meget gamle gader med træhuse og i det hele taget meget forsømt byggeri. Vi fandt heldigvis en sporvogn, så vi kunne komme lidt lettere hjem til hotellet, hvor vi alle fire faldt om på vores senge. Vi skulle lige samle kræfter til at vi senere skulle sige farvel til Istanbul på en god restaurant. Inden det blev spisetid skulle vi også lige have pakket sammen.

Tirsdag d. 20-7-2010:

Efter morgenmaden fik vi pakket det sidste og gik ned med vores bagage og ventede derefter på vores minibus der skulle hente os. Men da den ikke var kommet til det aftalte tidspunkt, ringede Kai til selskabet og de forklarede at bussen var på vej. Det viste sig at være en personbil og ikke en bus, som chaufføren hævdede var gået i stykker. Det lykkedes os at få alle kufferter, tasker og personer med og vi kom rettidigt til lufthavnen og kom godt af sted mod København, hvor vores privatchauffør, Jimi hentede os.

Vi fik hygget os sammen med Jimi & Christina til aftensmaden, men desværre blev både Lisbeth & Kai syge de efterfølgende dage. Det var sandsynligvis morgenmaden på hotellet i Istanbul som ikke var god for maven (æggekage).

Men alt i alt en super spændende og oplevelsesrig tur til et land med meget flinke og hjælpsomme mennesker.